

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 08 stycznia 2020 r.

Poz. 145

UCHWAŁA NR XXXIV.287.S.2019 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W SZCZECINIE

z dnia 17 grudnia 2019 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, ze zm.) oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1237) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie uchwala, co następuje:

§ 1. Stwierdza się nieważność § 5-7 uchwały Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie w dniu 29 listopada 2019 r.

Postanowienia § 5-7 przedmiotowej uchwały budziły zastrzeżenia co do zgodności z przepisami art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010, z późn.) oraz odpowiednio z zasadami techniki prawodawczej.

W związku z powyższym wszczęte zostało postępowanie nadzorcze, o czym jednostka została powiadomiona z jednoczesnym wskazaniem terminu ostatecznego badania uchwały.

Kolegium Izby zbadało wymienioną uchwałę na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2019 r. W posiedzeniu Kolegium uczestniczyli przedstawiciele jednostki, składając stosowne wyjaśnienia. Ustosunkowując się do zgodności § 6 uchwały, ustalającego stawki opłat za pojemnik, z przepisem art. 6k ust. 2a pkt 5 cyt. ostatnio ustawy, zw. dalej ustawą, stwierdzili, iż ustalone w uchwale stawki mieszczą się w granicach wyznaczonych powołanym przepisem ustawy, albowiem są proporcjonalne do maksymalnej stawki miesięcznej wyznaczonej ustawą dla worka o określonej pojemności, a ponadto w większym stopniu niż przy przyjęciu odmiennego sposobu ich obliczenia pokrywają koszty funkcjonowania systemu. W odniesieniu do postanowienia § 5 uchwały, określającego sposób ustalenia opłaty od nieruchomości niezamieszkałej, stwierdzili iż jest ono zgodne z uregulowaniem art. 6j ust. 3 ustawy, albowiem uwzględnia częstotliwość odbioru. W odniesieniu do § 7 uchwały przyznali, iż zamieszczono w tym przepisie odesłanie do niewłaściwej jednostki redakcyjnej.

Kolegium zważyło, co następuje:

Kolegium uznało, iż uchwała Nr XV/125/2019 Rady Miejskiej w Myśliborzu z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz stawki opłaty należy do właściwości rzeczowej regionalnych izb obrachunkowych z mocy art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych.

W ocenie Kolegium uchwała ta podjęta została z istotnym naruszeniem przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz zasad techniki prawodawczej, implikującym stwierdzenie jej nieważności w części objętej sentencją niniejszej uchwały. W § 6 uchwały ustalone zostały stawki opłat za pojemniki o różnej pojemności. Wysokość tych stawek przekracza stawki maksymalne, wyliczone proporcjonalnie od stawki maksymalnej, ustalonej w art. 6k ust. 2a pkt 5 cyt. ostatnio ustawy za pojemnik o określonej pojemności. Nie przekraczają one natomiast stawek wyliczonych od wyznaczonej ustawą maksymalnej stawki opłaty za worek o określonej pojemności. W ocenie Kolegium, z przepisu art. 6k ust. 2a pkt 5 cyt. ostatnio ustawy wynika norma prawna, nakazująca przy ustalaniu stawki za pojemnik uwzględniać granice wyznaczone w ustawie dla pojemnika o określonej pojemności, a przy ustalaniu stawek za worek - odrębne granice wyznaczone w ustawie dla worka o określonej pojemności. Nietrafny jest zdaniem Kolegium sposób odkodowania normy prawnej wynikającej z interpretowanego przepisu, przyjęty przez przedstawicieli Gminy, w myśl którego punkt odniesienia przy obliczaniu stawki zależy od wyboru jednostki. Oznaczałoby to faktycznie wyznaczenie jednej, wspólnej granicy i dyktowało inną redakcję analizowanego przepisu art. 6k ust. 2a pkt 5 cyt. ustawy - zgodną z regułą § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Argumentem podnoszonym przez Gminę na rzecz przyjętej przez nią interpretacji, pozwalającej wybrać korzystniejszy dla jednostki punkt odniesienia przy obliczaniu stawki opłaty, jest dyrektywa art. 6r ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w myśl którego z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi. Zdaniem Kolegium dążenie do zbilansowania kosztów funkcjonowania systemu nie może prowadzić do naruszenia zasady racjonalności ustawodawcy przy interpretowaniu stanowionych przez niego przepisów prawa: nieracjonalne bowiem ze strony ustawodawcy byłoby wyznaczenie w analizowanym przepisie art. 6k ust. 2a pkt 5 cyt. ustawy dwóch różnych granic i nakazanie respektowania tylko jednej z nich, a na takim właśnie założeniu opiera się interpretacja ww. przepisu przyjęta przez Gminę.

Ustalenie w § 6 ust. 1 uchwały stawek opłat powyżej dopuszczalnej wysokości, wynikającej z art. 6k ust. 2a pkt 5 ustawy, stanowi istotne naruszenie powołanego przepisu ustawy, implikujące stwierdzenie nieważności zakwestionowanego paragrafu. Powyższe rozstrzygnięcie wymusza stwierdzenie nieważności również ust. 2 tego paragrafu, w którym ustalono stawki opłat w przypadku nie wypełniania obowiązku segregowania odpadów, albowiem wyeliminowany został punkt odniesienia dla ustalenia tych stawek, które w myśl art. 6k ust. 3 cyt. ustawy mają zostać ustalone w granicach od dwu do czterokrotności stawek ustalonych przez Gminę w przypadku segregacji. To z kolei dyktuje stwierdzenie nieważności postanowień § 5 i 7 uchwały, odnoszących się do sposobu obliczania opłat od nieruchomości niezamieszkałych oraz w części zamieszkałych i w części niezamieszkałych, gdyż wskutek stwierdzenia nieważności stawek opłat od nieruchomości niezamieszkałych - stały się one bezprzedmiotowe. Ponadto postanowienia te powtarzają przepisy ustawy, dodatkowo je modyfikując, jak w przypadku § 5, co pozostaje w sprzeczności z § 4 ust. 1 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej.

Pozostałe postanowienia uchwały, w szczególności dotyczące stawek opłat, respektują przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. zmieniającą przedmiotową ustawę z dniem 6 września 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), toteż nie zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w całości. Za pozostawieniem jej w mocy w części zgodnej z prawem przemawia w szczególności podnoszona przez Gminę zasadność zrównoważenia kosztów funkcjonowania systemu wpływami z pobieranych opłat, a nowo ustalone stawki są wyższe od dotychczasowych, co dotyczy w szczególności ryczałtowej stawki opłaty rocznej od nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, która nie może zostać w ciągu roku podwyższona. Nadmienić przy tym trzeba, iż przepis art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) stwarza możliwość uzupełnienia wyeliminowanych stawek opłat przed nadejściem terminu obowiązywania badanej uchwały.

W tym stanie rzeczy Kolegium orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Szczecinie

Bogusław Staszewski